

عنوان مقاله:

آموزگاران ابتدایی و هوش سازمانی: ضرورتی برای پرورش نسلی خلاق و نوآور

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهرنوش رحمنی - کارشناسی حسابداری دانشگاه پیام نور واحد تاکستان

مهديه طاهر خانی - کارشناسی کامپیوتر نرم افزار موسسه غیرانتفاعی تاکستان

سحر رحمانی - کارشناسی علوم تربیتی پیام نور تاکستان

فاطمه احمدی - کارشناسی آموزش و پرورش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تاکستان

خلاصه مقاله:

هدف از ارائه این مقاله واکاوی پیوند میان آموزگاران مقطع ابتدایی و هوش سازمانی می باشد که با استفاده از منابع کتابخانه ای و به روش توصیفی و تحلیلی به نگارش در آمده است. هوش سازمانی به توانایی یک سازمان یا سیستم در ایجاد و تطویر مهارت ها و فرآیندهایی که نیازمندی های جدید را برآورده می کنند، اطلاق می شود. در محیط آموزشی، نقش آموزگاران ابتدایی در پرورش هوش سازمانی دانش آموزان بسیار حائز اهمیت است. آموزگاران با ایجاد فضای آموزشی محور بر همکاری، انعطاف پذیری، خلاقیت و نوآوری، به دانش آموزان کمک می کنند تا مهارت ها و توانایی های لازم برای رشد و پیشرفت در جوامع پویا و پیچیده امروزی را کسب کنند. این ارتباط مستقیم میان آموزگاران ابتدایی و هوش سازمانی دانش آموزان، نه تنها در افزایش کارایی و عملکرد تحصیلی آن ها تاثیرگذار است، بلکه در پرورش نسلی از افراد خلاق، نوآور و با توانمندی های رهبری نقش بسیار مهمی دارد. ارتقاء هوش سازمانی در مدارس ابتدایی به معنای ایجاد محیط های آموزشی است که از دیدگاه هوش سازمانی، تمرکز بر همکاری، انعطاف پذیری، ارتقاء خلاقیت و نوآوری، و توسعه مهارت های ارتباطی و رهبری دارند. با تاکید بر این مسائل، آموزگاران ابتدایی می توانند به عنوان موجه هایی در تربیت نسلی از فردان خلاق، پویا و آماده به مواجهه با چالش های آینده، نقش اساسی و بسیار موثری داشته باشند.

کلمات کلیدی:

آموزگاران ابتدایی، هوش سازمانی، نسل خلاق، دانش آموزان، انعطاف پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1952037>

